ДИРЕКТИВИ

ДИРЕКТИВА (ЕС) 2017/2455 НА СЪВЕТА

от 5 декември 2017 година

за изменение на Директива 2006/112/ЕО и Директива 2009/132/ЕО по отношение на някои задължения, свързани с данъка върху добавената стойност, приложими при доставките на услуги и дистанционните продажби на стоки

СЪВЕТЪТ НА ЕВРОПЕЙСКИЯ СЪЮЗ,

като взе предвид Договора за функционирането на Европейския съюз, и по-специално член 113 от него,

като взе предвид предложението на Европейската комисия,

след предаване на проекта на законодателния акт на националните парламенти,

като взе предвид становището на Европейския парламент ([1]),

като взе предвид становището на Европейския икономически и социален комитет ([2]),

в съответствие със специална законодателна процедура,

като има предвид, че:

(1) В Директива 2006/112/ЕО на Съвета ([3]) се предвиждат специални режими за начисляване на данък върху добавената стойност (ДДС) за неустановени данъчно задължени лица, предоставящи далекосъобщителни услуги, услуги по разпространение на радио и телевизия или услуги, извършвани по електронен път, на данъчно незадължени лица.

(2) В Директива 2009/132/ЕО на Съвета ([4]) се предвижда освобождаване от ДДС при внос на малки пратки с незначителна стойност.

(3) При оценката на тези специални режими, както бяха въведени на 1 януари 2015 г., бяха установени редица области, в които е необходимо подобрение. На първо място, следва да се намали тежестта за микропредприятията, установени в държава членка и предоставящи инцидентно такива услуги в други държави членки, произтичаща от необходимостта да спазват задълженията по ДДС в държави членки, различни от тяхната държава членка по установяване. На равнището на Общността следва да се въведе праг, под който тези стоки да подлежат на облагане с ДДС в държавата членка по установяване. На второ място, много утежняващо е задължението да се спазват изискванията за фактуриране на всички държави членки, за които се извършват доставки. Следователно, за да се сведе до минимум тежестта за предприятията, правилата относно фактурирането следва да бъдат тези, приложими в държавата членка по идентификация на доставчика, който се ползва от специалните режими. На трето място, данъчно задължените лица, които не са установени в Общността, но които имат регистрация по ДДС в дадена държава членка, например тъй като извършват инцидентни сделки, подлежащи на облагане с ДДС в тази държава членка, не могат да използват нито специалния режим за данъчно задължени лица, които не са установени в Общността, нито специалния режим за данъчно задължени лица, установени в Общността. Поради това на тези данъчно задължени лица следва да бъде разрешено да използват специалния режим за данъчно задължени лица, които не са установени в рамките на Общността.

(4) Освен това оценката на специалните режими за облагане на далекосъобщителните услуги, услугите по разпространение на радио и телевизия или услугите, извършвани по електронен път, въведени на 1 януари 2015 г., показа, че с изискването за подаване на справка-декларация за ДДС в срок от 20 дни след края на данъчния

([1]) Становище от 30 ноември 2017 г. (все още непубликувано в Официален вестник).
([2]) ОВ C 345, 13.10.2017 г., стр. 79.
([3]) Директива 2006/112/ЕО на Съвета от 28 ноември 2006 г. относно общата система на данъка върху добавената стойност (ОВ L 347, 11.12.2006 г., стр. 1).
([4]) Директива 2009/132/ЕО на Съвета от 19 октомври 2009 г. за определяне приложното поле на член 143, букви б) и в) от Директива 2006/112/ЕО по отношение на освобождаването от данък добавена стойност при окончателен внос на някои стоки (ОВ L 292, 10.11.2009 г., стр. 5).

период, обхванат от справка-декларацията, се определя прекалено кратък краен срок, по-специално за доставки чрез далекосъобщителна мрежа, интерфейс или портал, когато се предполага, че услугите, предоставяни чрез тази мрежа, интерфейс или портал, се предоставят от оператора на мрежата, интерфейса или портала, който трябва да събира информацията за попълване на справка-декларацията за ДДС от всеки отделен доставчик на услуги. Оценката показа също, че изискването за извършване на корекции в справка-декларацията за ДДС за съответния данъчен период е много утежняващо за данъчно задължените лица, тъй като от тях може да бъде поискано на всяко тримесечие да подават повторно няколко справка-декларации за ДДС. В резултат на това крайният срок за подаване на справка-декларацията за ДДС следва да бъде удължен и да бъде не 20 дни, а краят на месеца след края на данъчния период, а на данъчно задължените лица следва да се даде възможност да коригират предходни справка-декларации за ДДС в последваща справка-декларация, вместо в справка-декларациите за данъчните периоди, за които се отнасят корекциите.

(5) За да не се налага данъчно задължените лица, предоставящи на данъчно незадължени лица услуги, различни от далекосъобщителни услуги, услуги по разпространение на радио и телевизия или услуги, извършвани по електронен път, да бъдат идентифицирани за целите на ДДС във всяка държава членка, в която тези услуги подлежат на облагане с ДДС, държавите членки следва да разрешат на данъчно задължените лица, предоставящи такива услуги, да използват информационната система за регистрация и за деклариране и плащане на ДДС, което им позволява да декларират и плащат ДДС върху тези услуги само в една държава членка.

(6) Изграждането на вътрешния пазар, глобализацията и технологичните промени доведоха до бързо развитие на електронната търговия, а оттам и на дистанционните продажби на стоки, които се доставят както от една държава членка до друга, така и от трети територии или трети държави към Общността. Съответните разпоредби на директиви 2006/112/ЕО и 2009/132/ЕО следва да се адаптират към тези промени, като се вземе предвид принципът на облагане по местоназначението, необходимостта от защита на данъчните приходи на държавите членки, от създаване на условия на равнопоставеност за предприятията, както и от свеждане до минимум на тежестите за тях. Следователно обхватът на специалния режим за далекосъобщителни услуги, услуги по разпространение на радио и телевизия или услуги, извършвани по електронен път, предоставени от данъчно задължени лица, установени в Общността, но не в държавата членка по потребление, следва да бъде разширен, така че да включва и вътреобщностните дистанционни продажби на стоки, а за дистанционните продажби на стоки, внесени от трети територии или трети държави, следва да се въведе подобен специален режим. За да се определи ясно обхватът на мерките, прилагани по отношение на вътреобщностните дистанционни продажби на стоки и дистанционните продажби на стоки, внасяни от трети територии или трети държави, тези понятия следва да бъдат определени.

(7) Голяма част от дистанционните продажби на стоки, които се доставят както от една държава членка до друга, така и от трети територии или трети държави до Общността, се улеснява чрез използването на електронен интерфейс като пазар, платформа, портал или други подобни средства, като често се осигурява складов режим. Въпреки че държавите членки могат да предвидят, че лице, различно от лицето — платец на ДДС, трябва да е солидарно отговорно за плащането на ДДС в тези случаи, това се оказа недостатъчно, за да се гарантира ефективното и ефикасно събиране на ДДС. Поради това за постигането на тази цел и за намаляване на административната тежест за продавачите, данъчните администрации и потребителите е необходимо в събирането на ДДС върху тези продажби да се включват данъчно задължени лица, които улесняват дистанционните продажби на стоки чрез използването на такъв електронен интерфейс, като се предвиди, че те са лицата, за които се счита, че извършват тези продажби. За дистанционни продажби на стоки, внасяни от трети територии или трети държави в Общността, това следва да бъде ограничено до продажби на стоки, които са изпращани или превозвани под формата на пратки със собствена стойност, ненадвишаваща 150 EUR, над който праг да се изисква пълна митническа декларация за митнически цели при внос.

(8) По отношение на доставките от данъчно задължени лица, улеснени от електронен интерфейс като пазар, платформа, портал или други подобни средства, е необходимо да се водят регистри за срок от най-малко десет години, за да се подпомогнат държавите членки при проверката за правилното начисляване на ДДС върху тези доставки. Срокът от десет години съответства на действащите разпоредби относно воденето на регистри. Ако регистрите съдържат лични данни, те следва да са съобразени със законодателството на Съюза относно защитата на данните.

(9) С цел да се намали тежестта за предприятията, които се ползват от специалния режим за вътреобщностни дистанционни продажби на стоки, следва да бъде премахнато задължението да се издават фактури за тези продажби. С цел да се осигури правна сигурност за тези предприятия в определението за тези доставки на стоки следва ясно да се посочи, че то се прилага и в случаите, когато стоките са превозвани или изпращани от името на доставчика, включително когато доставчикът се намесва непряко в превоза или изпращането на стоките.

(10) Обхватът на специалния режим за дистанционни продажби на стоки, внасяни от трети територии или трети държави, следва да бъде ограничен до продажби на стоки със собствена стойност, ненадвишаваща 150 EUR, изпращани пряко от трета територия или трета държава на клиент в Общността, като над този праг се изисква пълна митническа декларация за митнически цели при внос. Стоките, които се облагат с акциз, следва да бъдат изключени от неговия обхват, тъй като акцизът е част от данъчната основа за начисляване на ДДС при внос. С цел да се избегне двойното данъчно облагане следва да бъде въведено освобождаване от ДДС при внос на стоки, декларирани по този специален режим.

(11) Освен това, с цел да се избегне нарушаването на конкуренцията между доставчиците вътре и извън Общността и да се избегнат загубите на данъчни приходи, е необходимо да се премахне освобождаването при внос на стоки като малки пратки с незначителна стойност, предвидено в Директива 2009/132/ЕО.

(12) Данъчно задължено лице, което се ползва от специалния режим за дистанционни продажби на стоки, внесени от трети територии или трети държави, следва да може да посочва посредник, установен в Общността, като лице — платец на ДДС, който да изпълнява от негово име и за негова сметка задълженията, определени в специалния режим.

(13) С цел защита на данъчните приходи на държавите членки неустановени в рамките на Общността данъчно задължени лица, които използват този специален режим, следва да бъдат задължени да посочат посредник. Това задължение обаче не следва да се прилага, ако лицата са установени в държава, с която Съюзът е сключил споразумение за взаимопомощ.

(14) С цел да се гарантират еднакви условия за изпълнението на настоящата директива във връзка с утвърждаването на списък на трети държави, с които Съюзът е сключил споразумение за взаимопомощ, с обхват, сходен с предвиденията в Директива 2010/24/ЕС на Съвета ([1]) и Регламент (ЕС) № 904/2010 на Съвета ([2]), на Комисията следва да бъдат предоставени изпълнителни правомощия. Тези правомощия следва да бъдат упражнявани в съответствие с Регламент (ЕС) № 182/2011 на Европейския парламент и на Съвета ([3]). Тъй като утвърждаването на списък на трети държави е пряко свързано с административното сътрудничество в областта на ДДС, е целесъобразно Комисията да се подпомага от Постоянния комитет по административно сътрудничество, създаден с член 58 от Регламент (ЕС) № 904/2010.

(15) Вследствие на бързото развитие на електронната търговия и увеличения в резултат на това брой на внасяните в Общността малки пратки със собствена стойност, ненадвишаваща 150 EUR, държавите членки следва системно да разрешават използването на специален режим за деклариране и плащане на ДДС при внос. Този режим може да се прилага, когато не се използва специалният режим за дистанционни продажби на стоки, внасяни от трети територии или трети държави. Когато държавата членка на вноса не предвижда системно прилагане на намалени ставки на ДДС по този специален режим, крайният клиент следва да може да избере стандартната процедура за внос, за да се възползва от евентуално намалена ставка на ДДС.

(16) Когато е приложимо, датата на влизане в сила на разпоредбите на настоящата директива следва да е съобразена с времето, нужно за въвеждане на мерките, необходими за изпълнението на настоящата директива и за адаптиране от страна на държавите членки на техните информационни системи за регистрация и за деклариране и плащане на ДДС.

(17) Доколкото целта на настоящата директива, а именно опростяването на задълженията в областта на ДДС, не може да бъде постигната в достатъчна степен от държавите членки и следователно може да бъде по-добре постигната на равнището на Съюза, Съюзът може да приеме мерки в съответствие с принципа на субсидиарност, уреден в член 5 от Договора за Европейския съюз. В съответствие с принципа на пропорционалност, уреден в същия член, настоящата директива не надхвърля необходимото за постигането на тази цел.

(18) Съгласно Съвместната политическа декларация на държавите членки и на Комисията относно обяснителните документи от 28 септември 2011 г. ([4]) държавите членки са поели ангажимент в обосновани случаи да прилагат към съобщението за своите мерки за транспониране един или повече документи, обясняващи връзката между елементите на дадена директива и съответстващите им части от националните инструменти за транспониране. По отношение на настоящата директива законодателят смята, че предоставянето на тези документи е обосновано.

([1]) Директива 2010/24/ЕС на Съвета от 16 март 2010 г. относно взаимната помощ при събиране на вземания, свързани с данъци, такси и други мерки (ОВ L 84, 31.3.2010 г., стр. 1).

([2]) Регламент (ЕС) № 904/2010 на Съвета от 7 октомври 2010 г. относно административното сътрудничество и борбата с измамите в областта на данъка върху добавената стойност (ОВ L 268, 12.10.2010 г., стр. 1).

([3]) Регламент (ЕС) № 182/2011 на Европейския парламент и на Съвета от 16 февруари 2011 г. за установяване на общите правила и принципи относно реда и условията за контрол от страна на държавите членки върху упражняването на изпълнителните правомощия от страна на Комисията (ОВ L 55, 28.2.2011 г., стр. 13).

([4]) ОВ C 369, 17.12.2011 г., стр. 14.

(19) Поради това директиви 2006/112/ЕО и 2009/132/ЕО следва да бъдат съответно изменени,

ПРИЕ НАСТОЯЩАТА ДИРЕКТИВА:

Член 1

Изменения на Директива 2006/112/ЕО, пораждащи действие от 1 януари 2019 г.

Считано от 1 януари 2019 г. Директива 2006/112/ЕО се изменя, както следва:

1) Член 58 се заменя със следното:

„*Член 58*

1. Мястото на доставка на следните услуги на данъчно незадължено лице е мястото, където това лице е установено, има постоянен адрес или обичайно местоживеене:

а) далекосъобщителни услуги;

б) услуги по разпространение на радио и телевизия;

в) услуги, извършвани по електронен път, по-специално посочените в приложение II.

Когато доставчикът на определена услуга и клиентът поддържат връзка по електронна поща, това само по себе си не означава, че предоставената услуга представлява услуга, извършвана по електронен път.

2. Параграф 1 не се прилага, когато са изпълнени следните условия:

а) доставчикът е установен, или при липса на обект, има постоянен адрес или обичайно местоживеене в само една държава членка; и

б) услугите се представят на данъчно незадължени лица, които са установени, имат постоянен адрес или обичайно местоживеене в държава членка, различна от държавата членка по буква а); и

в) общата стойност без ДДС на доставките, посочени в буква б), не надвишава през текущата календарна година 10 000 EUR или равностойността им в национална валута и не ги е надвишавала в хода на предходната календарна година.

3. Когато прагът, посочен в параграф 2, буква в), бъде надвишен през дадена календарна година, параграф 1 започва да се прилага, считано от този момент.

4. Държавата членка, на територията на която са установени доставчиците, посочени в параграф 2, или при липса на обект, имат постоянен адрес или обичайно местоживеене, предоставя на тези доставчици правото да изберат мястото на доставка да бъде определяно в съответствие с параграф 1, което право при всички положения се запазва за две календарни години.

5. Държавите членки предприемат подходящи мерки за наблюдение на изпълнението от страна на данъчно задълженото лице на условията, посочени в параграфи 2, 3 и 4.

6. Равностойността в национална валута на сумата, посочена в параграф 2, буква в), се изчислява, като се прилага обменният курс, публикуван от Европейската централна банка на датата на приемане на Директива (ЕС) 2017/2455 на Съвета (*).

(*) Директива (ЕС) 2017/2455 на Съвета от 5 декември 2017 г. за изменение на Директива 2006/112/ЕО и Директива 2009/132/ЕО по отношение на някои задължения, свързани с данъка върху добавената стойност, приложими при доставките на услуги и дистанционните продажби на стоки (ОВ L 348, 29.12.2017 г., стр. 7).“

2) Член 219а се заменя със следното:

„*Член 219а*

1. За фактурирането се прилагат правилата, приложими в държавата членка, в която се счита, че е извършена доставката на стоки или услуги, в съответствие с разпоредбите на дял V.

2. Чрез дерогация от параграф 1 за фактурирането се прилагат следните правила:

а) правилата, приложими в държавата членка, в която доставчикът е установил стопанската си дейност или има постоянен обект, от който се извършва доставката, или при липса на такова място на установяване или на постоянен обект, държавата членка, в която доставчикът има постоянен адрес или обичайно местоживеене, когато:

i) доставчикът не е установен в държавата членка, в която се счита, че е извършена доставката на стоки или услуги, в съответствие с разпоредбите на дял V, или неговият обект в тази държава членка не взема участие в доставката по смисъла на член 192а, буква б) и лице — платец на ДДС, е лицето, на което са доставени стоките или услугите, освен ако клиентът издава фактурата (самофактуриране);

ii) не се счита, че доставката на стоки или услуги е извършена в рамките на Общността, в съответствие с разпоредбите на дял V;

б) правилата, приложими в държавата членка, в която е идентифициран доставчикът, ползващ един от специалните режими по дял XII, глава 6.

3. Параграфи 1 и 2 от настоящия член се прилагат, без да се засягат членове 244 — 248.“

3) В член 358а точка 1 се заменя със следното:

„1. „данъчно задължено лице, неустановено в рамките на Общността“ означава данъчно задължено лице, което не е установило стопанската си дейност на територията на Общността и няма постоянен обект там;“.

4) В член 361, параграф 1 буква д) се заменя със следното:

„д) декларация, че лицето не е установило стопанската си дейност на територията на Общността и няма постоянен обект там;“.

Член 2

Изменения на Директива 2006/112/ЕО, пораждащи действие от 1 януари 2021 г.

Считано от 1 януари 2021 г., Директива 2006/112/ЕО се изменя, както следва:

1) В член 14 се добавя следният параграф:

„4. За целите на настоящата директива се прилагат следните определения:

1) „вътреобщностни дистанционни продажби на стоки“ означава доставки на стоки, изпращани или превозвани от доставчика или от негово име, включително когато доставчикът се намесва непряко в превоза или изпращането на стоките, от държава членка, различна от тази, в която завършва изпращането или превозването на стоките до клиента, когато са изпълнени следните условия:

а) доставката на стоките се извършва за данъчно задължено лице или данъчно незадължено юридическо лице, чиито вътреобщностни придобивания на стоки не подлежат на облагане с ДДС по смисъла на член 3, параграф 1, или за всяко друго данъчно незадължено лице;

б) доставените стоки не са ново превозно средство, нито стоки, доставени след сглобяване или инсталиране, със или без пробни изпитания, от доставчика или от негово име;

2) „дистанционни продажби на стоки, внасяни от трети територии или трети държави“ означава доставка на стоки, изпратени или превозени от доставчика или от негово име, включително когато доставчикът се намесва непряко в превоза или изпращането на стоките от трета територия или трета държава, на клиент в държава членка, когато са изпълнени следните условия:

а) доставката на стоките се извършва за данъчно задължено лице или данъчно незадължено юридическо лице, чиито вътреобщностни придобивания на стоки не подлежат на облагане с ДДС по смисъла на член 3, параграф 1, или за всяко друго данъчно незадължено лице;

б) доставените стоки не са нито превозно средство, нито стоки, доставени след сглобяване или инсталиране, със или без пробни изпитания, от доставчика или от негово име.“

2) Вмъква се следният член:

„*Член 14а*

1. Когато данъчно задължено лице улеснява чрез използването на електронен интерфейс, например пазар, платформа, портал или други подобни средства, дистанционните продажби на стоки, внасяни от трети територии или трети държави под формата на пратки със собствена стойност, ненадвишаваща 150 EUR, се счита, че самото данъчно задължено лице е получило и доставило стоките.

2. Когато данъчно задължено лице улеснява чрез използването на електронен интерфейс, например пазар, платформа, портал или други подобни средства, доставките на стоки в рамките на Общността от данъчно задължено лице, неустановено в рамките на Общността, на данъчно незадължено лице, се счита, че стоките е получило и доставило самото данъчно задължено лице, което улеснява доставката.“

3) Член 33 се заменя със следното:

„*Член 33*

Чрез дерогация от член 32:

а) за място на доставка при вътреобщностните дистанционни продажби на стоки се счита мястото, на което се намират стоките към момента, в който завършва изпращането или превозването на стоките до клиента;

б) мястото на доставка при дистанционните продажби на стоки, внасяни от трети територии или трети държави в държава членка, различна от тази, в която завършва изпращането или превозването на стоките до клиента, се счита, че е там, където се намират стоките към момента, когато завършва изпращането или превозването на стоките до клиента;

в) мястото на доставка при дистанционните продажби на стоки, внасяни от трети територии или трети държави в държавата членка, в която завършва изпращането или превозването на стоките до клиента, се счита, че е в тази държава членка, при условие че ДДС върху тези стоки трябва да се декларира в съответствие със специалния режим, предвиден в дял XII, глава 6, раздел 4.“

4) Член 34 се заличава;

5) Член 35 се заменя със следното:

„*Член 35*

Член 33 не се прилага за доставки на стоки — втора употреба, произведения на изкуството, антикварни предмети и колекционерски предмети по смисъла на член 311, параграф 1, точки 1—4, нито за доставки на превозни средства — втора употреба, по смисъла на член 327, параграф 3, които се облагат с ДДС в съответствие с приложимите специални режими.“

6) В член 58 параграфи 2—6 се заличават;

7) В дял V се вмъква следната глава:

„*ГЛАВА 3а*

Праг за данъчно задължени лица, извършващи доставки на стоки, обхванати от член 33, буква а), и доставки на услуги, обхванати от член 58

Член 59в

1. Член 33, буква а) и член 58 не се прилагат, когато са изпълнени следните условия:

а) доставчикът е установен, или при липса на обект, има постоянен адрес или обичайно местоживеене само в една държава членка;

б) услугите се предоставят на данъчно незадължени лица, които са установени, имат постоянен адрес или обичайно местоживеене в държава членка, различна от държавата членка по буква а), или стоките се изпращат или превозват до държава членка, различна от държавата членка по буква а); и

в) общата стойност без ДДС на доставките, посочени в буква б), не надвишава през текущата календарна година 10 000 EUR или равностойността им в национална валута, нито ги е надвишавала в хода на предходната календарна година.

2. Когато през дадена календарна година бъде надвишен прагът, посочен в параграф 1, буква в), член 33, буква а) и член 58 започват да се прилагат, считано от този момент.

3. Държавата членка, на чиято територия се намират стоките към момента, в който започва тяхното изпращане или превозване, или където са установени данъчно задължените лица, доставящи далекосъобщителни услуги, услуги по разпространение на радио и телевизия и услуги, извършвани по електронен път, предоставя на данъчно задължените лица, извършващи доставки и отговарящи на условията по параграф 1, правото да изберат мястото на доставка да бъде определено в съответствие с член 33, буква а) и член 58, което право при всички положения се запазва през две календарни години.

4. Държавите членки предприемат подходящи мерки за наблюдение на изпълнението от страна на данъчно задълженото лице на условията, посочени в параграфи 1, 2 и 3.

5. Равностойността в национална валута на сумата, посочена в параграф 1, буква в), се изчислява, като се прилага обменният курс, публикуван от Европейската централна банка на датата на приемане на Директива (ЕС) 2017/2455.“

8) Вмъква се следният член:

„*Член 66а*

Чрез дерогация от членове 63, 64 и 65, по отношение на доставките на стоки, за които ДДС се дължи от лицето, което улеснява доставките съгласно член 14а, данъчното събитие настъпва и ДДС става изискуем в момента на приемане на плащането.“

9) В член 143, параграф 1 се вмъква следната буква:

„ва) вноса на стоки, когато ДДС трябва да се декларира по специалния режим по дял XII, глава 6, раздел 4 и когато, най-късно при подаване на декларацията за внос, на компетентното митническо учреждение в държавата членка на внос е представен определеният съгласно член 369р индивидуален идентификационен номер по ДДС за прилагането на специалния режим на доставчика или на посредника, действащ от негово име;“.

10) В член 220, параграф 1 точка 2 се заменя със следното:

„2. доставки на стоки, както е посочено в член 33, с изключение на случаите, в които данъчно задълженото лице се ползва от специален режим по дял XII, глава 6, раздел 3;“.

11) Вмъква се следният член:

„*Член 242а*

1. Когато данъчно задължено лице улеснява чрез използването на електронен интерфейс, например пазар, платформа, портал или други подобни средства, доставката на стоки или услуги на данъчно незадължено лице в рамките на Общността в съответствие с разпоредбите на дял V, данъчно задълженото лице, което улеснява доставката, е длъжно да води регистър на тези доставки. Този регистър трябва да е достатъчно подробен, за да могат данъчните органи на държавите членки, в които тези доставки са облагаеми, да проверят дали ДДС е бил начислен правилно.

2. При поискване данни от регистъра по параграф 1 се предоставят по електронен път на съответните държави членки.

Регистърът се съхранява за срок от десет години от края на годината, през която е била извършена сделката.“

12) Заглавието на дял XII, глава 6 се заменя със следното:

„Специални режими за данъчно задължени лица, предоставящи услуги на данъчно незадължени лица или извършващи дистанционни продажби на стоки“.

13) В член 358 точки 1, 2 и 3 се заличават.

14) Заглавието на раздел 2 се заменя със следното:

„Специален режим за услуги, предоставяни от данъчно задължени лица, неустановени в рамките на Общността“.

15) В член 358а се добавя следната точка:

„3. „държава членка по потребление“ означава държавата членка, в която се счита, че се предоставят услугите съгласно дял V, глава 3.“

16) Член 359 се заменя със следното:

„*Член 359*

Държавите членки разрешават на всяко данъчно задължено лице, неустановено в рамките на Общността, предоставящо услуги на данъчно незадължено лице, което е установено в държава членка или има постоянен адрес или обичайно местоживеене в държава членка, да използва този специален режим. Този режим се прилага по отношение на всички такива услуги, предоставяни в рамките на Общността.“

17) Член 362 се заменя със следното:

„*Член 362*

Държавата членка по идентификация определя на данъчно задълженото лице, неустановено в рамките на Общността, индивидуален идентификационен номер по ДДС за прилагането на този специален режим и го уведомява по електронен път за този номер. Въз основа на информацията, използвана за тази идентификация, държавите членки по потребление могат да използват своите собствени системи за идентификация.“

18) В член 363 буква а) се заменя със следното:

„а) ако то уведоми тази държава членка, че вече не предоставя услуги, обхванати от този специален режим;“.

19) Членове 364 и 365 се заменят със следното:

„*Член 364*

Данъчно задълженото лице, неустановено в рамките на Общността, ползващо този специален режим, подава по електронен път на държавата членка по идентификация справка-декларация за ДДС за всяко календарно тримесечие, независимо от това дали са били предоставяни услуги, обхванати от специалния режим. Справка-декларацията за ДДС се подава до края на месеца след приключването на данъчния период, който обхваща.

Член 365

В справка-декларацията за ДДС се посочва индивидуалният идентификационен номер по ДДС за прилагането на този специален режим и, за всяка държава членка по потребление, в която се дължи ДДС — общата стойност без ДДС на доставките на услуги, обхванати от този специален режим, извършени през данъчния период, както и общият размер, съобразно ставката, на съответния ДДС. Приложимите ставки за ДДС и общият дължим ДДС също трябва да бъдат посочени в справка-декларацията.

Когато е необходимо да бъдат внесени изменения в справка-декларацията за ДДС след нейното подаване, тези изменения се включват в последваща справка-декларация в срок от три години от датата, на която е трябвало да бъде подадена първоначалната справка-декларация съгласно член 364. В последващата справка-декларация за ДДС се посочва съответната държава членка по потребление, данъчният период и размерът на ДДС, във връзка с който се налагат изменения.“

20) Член 368 се заменя със следното:

„*Член 368*

Данъчно задълженото лице, неустановено в рамките на Общността, което използва този специален режим, не може да приспада ДДС съгласно член 168 от настоящата директива. Независимо от член 1, точка 1 от Директива 86/560/ЕИО, на съответното данъчно задължено лице се възстановява данък в съответствие със същата директива. Член 2, параграфи 2 и 3 и член 4, параграф 2 от Директива 86/560/ЕИО не се прилагат по отношение на възстановяването на данък във връзка с услуги, обхванати от този специален режим.

Ако от данъчно задълженото лице, ползващо този специален режим, се изисква да бъде регистрирано за целите на ДДС в държава членка за други дейности извън обхвата на този специален режим, то приспада ДДС, начислен в тази държава членка, по отношение на облагаемите си дейности, обхванати от този специален режим, в справка-декларацията за ДДС, която се подава съгласно член 250 от настоящата директива.“

21) Заглавието на дял XII, глава 6, раздел 3 се заменя със следното:

„Специален режим за вътреобщностни дистанционни продажби на стоки и за услуги, предоставяни от данъчно задължени лица, установени в рамките на Общността, но не в държавата членка по потребление“.

22) В член 369а се добавя следната точка:

„3. „държава членка по потребление“ означава държавата членка, в която се счита, че се извършва доставката на услуги в съответствие с дял V, глава 3, или в случай на вътреобщностни дистанционни продажби на стоки, държавата членка, в която завършва изпращането или превозването на стоките до клиента.“

23) Членове 369б и 369в се заменят със следното:

„*Член 369б*

Държавите членки разрешават на всяко данъчно задължено лице, извършващо вътреобщностни дистанционни продажби на стоки, и на всяко данъчно задължено лице, неустановено в държавата членка по потребление, което предоставя услуги на данъчно незадължено лице, да използва този специален режим. Този специален режим се прилага по отношение на всички такива стоки или услуги, предоставяни в Общността.

Член 369в

Данъчно задълженото лице декларира пред държавата членка по идентификация кога започва и преустановява своите облагаеми дейности, обхванати от този специален режим, или когато променя тези дейности по такъв начин, че вече не отговаря на условията, необходими за ползването на специалния режим. То съобщава тази информация по електронен път.“

24) Член 369д се изменя, както следва:

а) уводната част се заменя със следното:

„Държавата членка по идентификация изключва данъчно задължено лице от специалния режим във всеки от следните случаи:“;

б) буква а) се заменя със следното:

„а) при уведомление от негова страна, че вече не извършва вътреобщностни дистанционни продажби на стоки и доставки на услуги, обхванати от този специален режим;“.

25) Членове 369е и 369ж се заменят със следното:

„*Член 369е*

Данъчно задълженото лице, ползващо този специален режим, подава по електронен път на държавата членка по идентификация справка-декларация за ДДС за всяко календарно тримесечие, независимо от това дали са били извършвани вътреобщностни дистанционни продажби на стоки и дали са били предоставяни услуги, обхванати от специалния режим. Справка-декларацията за ДДС се подава до края на месеца след приключването на данъчния период, който обхваща.

Член 369ж

1. В справка-декларацията за ДДС се посочва идентификационният номер по ДДС, посочен в член 369г, и за всяка държава членка по потребление, в която се дължи ДДС — общата стойност без ДДС на вътреобщностните дистанционни продажби на стоки, както и на доставките на услуги, обхванати от този специален режим, извършени през данъчния период, и общият размер, съобразно ставката, на съответния ДДС. Приложимите ставки за ДДС и общият дължим ДДС също трябва да бъдат посочени в справка-декларацията. Справка-декларацията за ДДС включва и изменения, отнасящи се за предходни данъчни периоди, съгласно предвиденото в параграф 4 от настоящия член.

2. Когато в случай на вътреобщностни дистанционни продажби на стоки, обхванати от този специален режим, стоките се изпращат или превозват от държави членки, различни от държавата членка по идентификация, справка-декларацията за ДДС включва и общата стойност на тези продажби за всяка държава членка, от която са изпратени или превозени стоките, заедно с индивидуалния идентификационен номер по ДДС или референтния данъчен номер, определен от всяка от тези държави членки. Справка-декларацията за ДДС включва тази информация за всяка държава членка, различна от държавата членка по идентификация, с разбивка по държави членки по потребление.

3. Когато данъчно задълженото лице, извършващо доставки на услуги, обхванати от този специален режим, има един или повече постоянни обекта, различни от този в държавата членка по идентификация, от които се предоставят услугите, справка-декларацията за ДДС включва и общата стойност на такива доставки за всяка държава членка, в която лицето има обект, заедно с индивидуалния идентификационен номер по ДДС или референтния данъчен номер за този обект и с разбивка по държави членки по потребление.

4. Когато е необходимо да бъдат внесени изменения в справка-декларацията за ДДС след нейното подаване, тези изменения се включват в последваща справка-декларация в срок от три години от датата, на която е трябвало да бъде подадена първоначалната справка-декларация съгласно член 369е. В последващата справка-декларация за ДДС се посочва съответната държава членка по потребление, данъчният период и размерът на ДДС, във връзка с който се налагат изменения.“

26) В член 369з, параграф 1, втора алинея второто изречение се заменя със следното:

„Ако доставките са извършвани в други валути, за целите на попълването на справка-декларацията за ДДС данъчно задълженото лице, ползващо този специален режим, използва обменния курс, приложим на последния ден от данъчния период.“

27) В член 369и първа алинея се заменя със следното:

„Данъчно задълженото лице, ползващо този специален режим, плаща ДДС, като посочва съответната справка-декларация за ДДС, най-късно в деня на изтичане на крайния срок за подаване на справка-декларацията.“

28) Член 369й се заменя със следното:

„*Член 369й*

Данъчно задълженото лице, ползващо този специален режим, не може по отношение на своите облагаеми дейности, обхванати от този специален режим, да приспада ДДС, начислен в държавата членка по потребление съгласно член 168 от настоящата директива. Независимо от член 2, точка 1, член 3 и член 8, параграф 1, буква д) от Директива 2008/9/ЕО, на съответното данъчно задължено лице се възстановява данък в съответствие с посочената директива.

Ако от данъчно задълженото лице, ползващо този специален режим, се изисква да бъде регистрирано за целите на ДДС в държава членка за други дейности извън обхвата на този специален режим, то приспада ДДС, начислен в тази държава членка, по отношение на облагаемите си дейности, обхванати от специалния режим, в справка-декларацията за ДДС, която се подава съгласно член 250 от настоящата директива.“

29) В член 369к параграф 1 се заменя със следното:

„1. Данъчно задълженото лице, ползващо този специален режим, води регистър за сделките, обхванати от този специален режим. Този регистър трябва да е достатъчно подробен, за да могат данъчните органи на държавата членка по потребление да проверят точността на справка-декларацията за ДДС.“

30) В дял XII, глава 6 се добавя следният раздел:

„РАЗДЕЛ 4

Специален режим за дистанционни продажби на стоки, внасяни от трети територии или трети държави

Член 369л

За целите на настоящия раздел дистанционните продажби на стоки, внасяни от трети територии или трети държави, обхващат само стоки, различни от облагаемите с акциз продукти, под формата на пратки със собствена стойност, ненадвишаваща 150 EUR.

За целите на настоящия раздел и без да се засягат други разпоредби на общностното право, се прилагат следните определения:

1. „данъчно задължено лице, неустановено в рамките на Общността“ означава данъчно задължено лице, което не е установило стопанската си дейност на територията на Общността и няма постоянен обект там;

2. „посредник“ означава лице, установено в Общността, което е посочено от данъчно задълженото лице, извършващо дистанционни продажби на стоки, внасяни от трети територии или трети държави, като лице — платец на ДДС, и като лице, което да изпълнява от името и за сметка на данъчно задълженото лице задълженията, определени в този специален режим;

3. „държава членка по идентификация“ означава следното:

   а) когато данъчно задълженото лице не е установено в Общността — държавата членка, с която то реши да се регистрира;

   б) когато данъчно задълженото лице е установило стопанската си дейност извън Общността, но има един или повече постоянни обекти в нея — държавата членка с постоянен обект, в която данъчно задълженото лице посочва, че ще ползва този специален режим;

   в) когато данъчно задълженото лице е установило стопанската си дейност в държава членка — тази държава членка;

г) когато посредникът е установил стопанската си дейност в държава членка — тази държава членка;

д) когато посредникът е установил стопанската си дейност извън Общността, но има един или повече постоянни обекти в нея — държавата членка с постоянен обект, в която посредникът посочва, че ще ползва този специален режим.

За целите на букви б) и д), когато данъчно задълженото лице или посредникът имат повече от един постоянен обект в Общността, те са обвързани от решението за посочване на държава членка на установяване през съответната календарна година и двете следващи календарни години;

4. „държава членка по потребление“ означава държавата членка, в която завършва изпращането или превозването на стоките до клиента.

Член 369m

1. Държавите членки позволяват на следните данъчно задължени лица, които извършват дистанционни продажби на стоки, внасяни от трети територии или трети държави, да ползват този специален режим:

а) всяко данъчно задължено лице, установено в Общността, което извършва дистанционни продажби на стоки, внасяни от трети територии или трети държави;

б) всяко данъчно задължено лице, независимо дали е установено в Общността, което извършва дистанционни продажби на стоки, внасяни от трети територии или трети държави, и което се представлява от посредник, установен в Общността;

в) всяко данъчно задължено лице, което е установено в трета държава, с която Съюзът е сключил споразумение за взаимопомощ, сходно по обхват с Директива 2010/24/ЕС на Съвета (*) и Регламент (ЕС) № 904/2010, и което извършва дистанционни продажби на стоки от тази трета държава.

Посочените данъчно задължени лица прилагат този специален режим за всички извършвани от тях дистанционни продажби на стоки, внасяни от трети територии или трети държави.

2. За целите на параграф 1, буква б) данъчно задълженото лице не може да посочи повече от един посредник едновременно.

3. Комисията приема акт за изпълнение, в който се утвърждава списък на третите държави, посочени в параграф 1, буква в) от настоящия член. Този акт за изпълнение се приема в съответствие с процедурата по разглеждане, посочена в член 5 от Регламент (ЕС) № 182/2011, като за тази цел комитет е комитетът, създаден с член 58 от Регламент (ЕС) № 904/2010.

Член 369n

За дистанционни продажби на стоки, внасяни от трети територии или трети държави, за които ДДС е деклариран по този специален режим, данъчното събитие настъпва и ДДС става изискуем към момента на доставката. Стоките се считат за доставени в момента, в който е било прието плащането.

Член 369o

Данъчно задълженото лице, ползващо този специален режим, или действащ от негово име посредник декларира пред държавата членка по идентификация кога започва или преустановява своята дейност по специалния режим, или кога променя тази дейност по такъв начин, че вече не отговаря на условията, необходими за ползването на специалния режим. Тази информация се съобщава по електронен път.

Член 369p

1. Информацията, която данъчно задълженото лице, неизползващо посредник, трябва да предостави на държавата членка по идентификация, преди да започне да използва този специален режим, включва следните данни:

а) име;

б) пощенски адрес;

в) електронен адрес и уебсайтове;

г) идентификационен номер по ДДС или национален данъчен номер.

2. Информацията, която посредникът трябва да предостави на държавата членка по идентификация, преди да започне да използва този специален режим от името на данъчно задължено лице, включва следните данни:

а) име;

б) пощенски адрес;

в) електронен адрес;

г) идентификационен номер по ДДС.

3. Информацията, която посредникът трябва да предостави на държавата членка по идентификация по отношение на всяко данъчно задължено лице, което представлява, преди данъчно задълженото лице да започне да използва този специален режим, включва следните данни:

а) име;

б) пощенски адрес;

в) електронен адрес и уебсайтове;

г) идентификационен номер по ДДС или национален данъчен номер;

д) своя индивидуален идентификационен номер, определен в съответствие с член 369р, параграф 3.

4. Всяко данъчно задължено лице, ползващо този специален режим, или когато е приложимо, неговият посредник, уведомява държавата членка по идентификация за всякакви промени в предоставената информация.

Член 369р

1. Държавата членка по идентификация определя на данъчно задълженото лице, ползващо този специален режим, индивидуален идентификационен номер по ДДС за прилагането на специалния режим и го уведомява по електронен път за този номер.

2. Държавата членка по идентификация определя на посредника индивидуален идентификационен номер и го уведомява по електронен път за този номер.

3. Държавата членка по идентификация определя на посредника индивидуален идентификационен номер по ДДС за прилагането на този специален режим по отношение на всяко данъчно задължено лице, което го е посочило за свой представител.

4. Идентификационният номер по ДДС, определен съгласно параграфи 1, 2 и 3, се използва единствено за целите на този специален режим.

Член 369с

1. Държавата членка по идентификация заличава данъчно задълженото лице, неизползващо посредник, от регистъра за идентификация в следните случаи:

а) ако то уведоми държавата членка по идентификация, че вече не извършва дистанционни продажби на стоки, внасяни от трети територии или трети държави;

б) ако може по друга причина да се допусне, че са преустановени облагаемите дейности по дистанционни продажби на стоки, внасяни от трети територии или трети държави;

в) ако то вече не отговаря на изискванията, необходими за използването на този специален режим;

г) ако то системно не спазва правилата, свързани с този специален режим.

2. Държавата членка по идентификация заличава посредника от регистъра за идентификация в следните случаи:

а) ако през две последователни календарни тримесечия не е действал като посредник от името на данъчно задължено лице, което използва този специален режим;

б) ако той вече не отговаря на други условия, необходими за да действа като посредник;

в) ако той системно не спазва правилата, свързани с този специален режим.

3. Държавата членка по идентификация заличава данъчно задълженото лице, представлявано от посредник, от регистъра за идентификация в следните случаи:

а) ако посредникът уведоми държавата членка по идентификация, че това данъчно задължено лице вече не извършва дистанционни продажби на стоки, внасяни от трети територии или трети държави;

б) ако може по друга причина да се допусне, че са преустановени облагаемите дейности на това данъчно задължено лице по дистанционни продажби на стоки, внасяни от трети територии или трети държави;

в) ако това данъчно задължено лице вече не отговаря на изискванията, необходими за използването на този специален режим;

г) ако това данъчно задължено лице системно не спазва правилата, свързани с този специален режим;

д) ако посредникът уведоми държавата членка по идентификация, че вече не представлява това данъчно задължено лице.

Член 369m

Данъчно задълженото лице, ползващо този специален режим, или неговият посредник подава по електронен път до държавата членка по идентификация справка-декларация за ДДС за всеки месец, независимо от това дали са били извършвани дистанционни продажби на стоки, внасяни от трети територии или трети държави. Справка-декларацията за ДДС се подава до края на месеца след приключването на данъчния период, който обхваща.

Когато справка-декларация за ДДС трябва да се подаде в съответствие с първа алинея, държавите членки не налагат за целите на ДДС никакви допълнителни задължения или други формалности при внос.

Член 369y

1. В справка-декларацията за ДДС се посочва идентификационният номер по ДДС, посочен в член 369p, и за всяка държава членка по потребление, в която се дължи ДДС — общата стойност без ДДС на дистанционните продажби на стоки, внесени от трети територии или трети държави, за които ДДС е станал изискуем през данъчния период, както и общият размер, съобразно ставката, на съответния ДДС. Приложимите ставки за ДДС и общият дължим ДДС също трябва да бъдат посочени в справка-декларацията.

2. Когато е необходимо да бъдат внесени изменения в справка-декларацията за ДДС, тези изменения се включват в последваща справка-декларация в срок от три години от датата, на която е трябвало да бъде подадена първоначалната справка-декларация съгласно член 369т. В последващата справка-декларация за ДДС се посочва съответната държава членка по потребление, данъчният период и размерът на ДДС, във връзка с който се налагат изменения.

Член 369ф

1. Справка-декларацията за ДДС се изготвя в евро.

Държавите членки, чиято парична единица е различна от евро, могат да изискат справка-декларацията за ДДС да бъде изготвена в тяхната национална валута. Ако доставките са извършвани в други валути, за целите на попълването на справка-декларацията за ДДС данъчно задълженото лице, ползващо този специален режим, или неговият посредник използва обменния курс, приложим на последния ден от данъчния период.

2. Превръщането се извършва по обменния курс на Европейската централна банка за същия ден или — ако няма публикуван за този ден курс — по курса за следващия ден.

Член 369x

Данъчно задълженото лице, ползващо този специален режим, или неговият посредник плаща ДДС, като посочва съответната справка-декларация за ДДС, най-късно в деня на изтичане на крайния срок за подаване на справка-декларацията.

Плащането се извършва по банкова сметка в евро, определена от държавата членка по идентификация. Държавите членки, които не са въвели еврото, могат да изискат плащането да се извърши по сметка в тяхната национална валута.

Член 369ц

Данъчно задълженото лице, ползващо този специален режим, не може, по отношение на своите облагаеми дейности, обхванати от специалния режим, да приспада ДДС, начислен в държавите членки по потребление в съответствие с член 168 от настоящата директива. Независимо от член 1, точка 1 от Директива 86/560/ЕИО и член 2, точка 1 и член 3 от Директива 2008/9/ЕО, на съответното данъчно задължено лице се възстановява данък в съответствие с посочените директиви. Член 2, параграфи 2 и 3 и член 4, параграф 2 от Директива 86/560/ЕИО не се прилагат по отношение на възстановяването на данък във връзка със стоки, обхванати от този специален режим.

Ако от данъчно задълженото лице, ползващо този специален режим, се изисква да бъде регистрирано за целите на ДДС в държава членка за други дейности извън обхвата на специалния режим, то приспада ДДС, начислен в тази държава членка, по отношение на облагаемите си дейности, обхванати от специалния режим, в справка-декларацията за ДДС, която се подава съгласно член 250 от настоящата директива.

Член 369ч

1. Данъчно задълженото лице, ползващо този специален режим, води регистър за сделките, обхванати от специалния режим. Посредникът съхранява регистри за всяко от данъчно задължените лица, които представлява. Тези регистри трябва да са достатъчно подробни, за да могат данъчните органи на държавата членка по потребление да проверят точността на справка-декларацията за ДДС.

2. При поискване данните от регистрите, посочени в параграф 1, трябва да бъдат предоставени по електронен път на държавата членка по потребление и на държавата членка по идентификация.

Тези регистри трябва да се съхраняват за срок от десет години от края на годината, през която е била извършена сделката.

(*) Директива 2010/24/ЕС на Съвета от 16 март 2010 г. относно взаимната помощ при събиране на вземания, свързани с данъци, такси и други мерки (ОВ L 84, 31.3.2010 г., стр. 1).“

31) В дял XII се добавят следните глави:

„*ГЛАВА 7*

Специален режим за деклариране и плащане на ДДС при внос

Член 369ш

Когато за вноса на стоките, различни от акцизни продукти, под формата на пратки със собствена стойност, ненадвишаваща 150 EUR, не се използва специалният режим по глава 6, раздел 4, държавата членка на вноса позволява на лицето, което представя стоките пред митниците от името на лицето, за което са предназначени стоките на територията на Общността, да използва специален режим за декларирането и плащането на ДДС при внос на стоки, чието изпращане или превозване завършва в тази държава членка.

Член 369щ

1. За целите на този специален режим се прилага следното:

а) лицето, за което са предназначени стоките, е лицето — платец на ДДС;

б) лицето, което представя стоките пред митница на територията на Общността, събира ДДС от лицето, за което са предназначени стоките, и извършва плащането на този ДДС.

2. Държавите членки предвиждат, че лицето, което представя стоките пред митница на територията на Общността, предприема подходящи мерки, за да се гарантира, че лицето, за което са предназначени стоките, ще заплати правилния данък.

Член 369ща

Чрез дерогация от член 94, параграф 2, държавите членки могат да предвидят, че при използването на този специален режим се прилага стандартната ставка на ДДС в държавата членка на вноса.

Член 369щб

1. Държавите членки допускат събираният по този специален режим ДДС да бъде отчетен по електронен път в месечна декларация. В декларацията се посочва общата сума на ДДС, събран през съответния календарен месец.

2. Държавите членки изискват посоченият в параграф 1 ДДС да бъде заплатен до края на месеца след вноса.

3. Лицата, които се ползват от този специален режим, водят регистър за сделките, обхванати от този специален режим, за срок, който се определя от държавата членка на вноса. Този регистър трябва да е достатъчно подробен, за да могат данъчните или митническите органи на държавата членка на вноса да проверят дали ДДС е правилно деклариран и при поискване данните от него трябва да бъдат предоставени по електронен път на държавата членка на вноса.

ГЛАВА 8

Обменни стойности

Член 369щв

1. Обменната стойност в национална валута, съответстваща на стойността в евро, която трябва да бъде взета предвид във връзка със сумата, посочена в членове 369л и 369ш, се определя веднъж годишно. Прилагат се курсовете, действащи на първия работен ден на октомври, като прилагането им започва на 1 януари на следващата година.

2. Държавите членки могат да закръглят сумата в национална валута, получена при превръщането на сумите, изразени в евро.

3. Държавите членки могат да продължат да прилагат действащата към момента на годишното коригиране по параграф 1 сума, ако превръщането на сумата, изразена в евро, води преди закръглянето по параграф 2 до промяна с по-малко от 5 % на стойността, изразена в национална валута, или до намаляване на тази стойност.“

Член 3

Изменение на Директива 2009/132/ЕО

Считано от 1 януари 2021 г. дял IV от Директива 2009/132/ЕО се заличава.

Член 4

Транспониране

1. Държавите членки приемат и публикуват не по-късно от 31 декември 2018 г. законовите, подзаконовите и административните разпоредби, необходими, за да се съобразят с член 1 от настоящата директива. Те незабавно съобщават на Комисията текста на тези разпоредби.

Държавите членки приемат и публикуват не по-късно от 31 декември 2020 г. законовите, подзаконовите и административните разпоредби, необходими, за да се съобразят с членове 2 и 3 от настоящата директива. Те незабавно съобщават на Комисията текста на тези разпоредби.

Те прилагат разпоредбите, необходими, за да се съобразят с член 1 от настоящата директива, считано от 1 януари 2019 г.

Те прилагат разпоредбите, необходими, за да се съобразят с членове 2 и 3 от настоящата директива, считано от 1 януари 2021 г.

Когато държавите членки приемат тези разпоредби, в тях се съдържа позоваване на настоящата директива или то се извършва при официалното им публикуване. Условията и редът на позоваване се определят от държавите членки.

2. Държавите членки съобщават на Комисията текста на основните разпоредби от националното законодателство, които те приемат в областта, уредена с настоящата директива.

Член 5

Влизане в сила

Настоящата директива влиза в сила на двадесетия ден след публикуването ѝ в *Официален вестник на Европейския съюз*.

Член 6

Адресати

Адресати на настоящата директива са държавите членки.

Съставено в Брюксел на 5 декември 2017 година.

За Съвета
Председател
T. TÕNISTE